

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy Ph.D. v právní věci žalobců: **a) A. P., b) M. G., c) A. G., d) A. M., e) Ing. V. M., f) Ing. P. D., g) I. P., h) Z. P., ch) P. F., i) J. S., j) J. K., k) J. K., l) Z. K., m) J. K., n) I. K., o) B. K., p) E. R., q) J. R., r) Z. M.**, všichni zastoupeni JUDr. Ivo Palkoskou, advokátem v Kladně, Kleinerova 24, za účasti: O. K., proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem v Praze 1, Maltézské nám. 471/1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného jako stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 194/2007 - 62 ze dne 24. 6. 2009, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze zrušil výše uvedeným rozsudkem ze dne 24. 6. 2009 rozhodnutí ministra kultury č. j. 4843/2007 ze dne 5. 4. 2007 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), jímž bylo na základě rozkladu žalobců změněno rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 12. 9. 2006, č. j. 18845/2005 tak, že se za kulturní památku prohlašuje podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, soubor věcí domu č. p. X v P. 6, B., k. ú. B., který se sestává z domu č. p. X, umístěného na pozemku parc. č. X a dvou pamětních desek, umístěných na soudomí v roce 1995, připomínajících původní družstevníky a obyvatele domu a jejich tragické osudy.

Kasační stížností se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu a současně žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel jako důvod uvedl skutečnost, že není účelné, aby v době řízení o kasační stížnosti paralelně probíhalo v téže věci správní řízení, ve kterém by byl správní orgán obligatorně vázán nesprávnými právními názory městského soudu.

Žalobci se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele (jímž je v této věci žalovaný) přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže

by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení žádosti stěžovatele návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Tvrzený důvod, že není účelné, aby v době řízení o kasační stížnosti paralelně probíhalo v téže věci správní řízení, ve kterém by byl správní orgán obligatorně vázán nesprávnými právními názory městského soudu v daném případě nemůže vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vzhledem k mimořádné povaze institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (či městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal slovy o nenahraditelné újmě. Stěžovatel ve své žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani konkrétní nenahraditelnou újmu nespécifikoval.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Přiznání odkladného účinku je vázáno na kumulativní splnění všech tří podmínek.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu